

Свій Голос

Понад 45 років існування хору, понад 40 років зйомок, 5 Президентів незалежної України, 4 генсеки ЦК КПРС, 3 революції, 3 покоління дітей 2 художні керівники, 77 хвилин на екрані. «Свій голос» – фільм про щастя, про дитинство, про дорослішання. Стрічка розповідає історію дитячого хору «Щедрик», заснованого 1971-го «самодіяльницею» Іриною Сабліною. Це історія культурного спротиву, що зробив Київ унікальним музичним містом, фільм про лідерок, що показали поколінням дітей приклад чесності та могутності чистого сумління.

Реж. Сергій Маслобойщиков, Україна, 2016, 77 хв. – Inspiration Films

Про режисера: Сергій Маслобойщиков народився 1957 року в Києві. Закінчив Академію Мистецтв (Київ), Київський державний інститут театрального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого та Вищі курси сценаристів і режисерів у Москві. Працював художником у театрах Києва та інших міст. Автор багатьох вистав у театрах України й Угорщини.

Автор сценаріїв і режисер низки кінофільмів. Лауреат Мистецької премії «Київ» ім. Івана Миколайчука (2017). Лауреат міжнародних кінофестивалів, премій у галузі графіки, театру та кінематографії.

Від Колеса

Попри відсутність відповідної освіти, досвіду та грошей, студенти вирішують будувати болід для перегонів і брати участь у міжнародних змаганнях. Вони навіть уявити не могли, скільки перешкод на них чекатиме на шляху до мети.

Реж. Андрій Дзюня, Україна, 2017, 15 хв. – INDIE LAB. Лабораторія з кіновиробництва для молодих митців

Про режисера: Андрій Дзюня народився у Криму. Після окупації Криму переселився до Києва. З 2014-го займається репортажною документалістикою в якості оператора. «Від колеса» дебютна робота Андрія як режисера.

Діорама

Життя плине своєю буденною реальністю, та раптом щось невлонне змінює його перебіг. Все, що залишається — це поринати у спогади, в яких усе зберігається недоторканно, немов у музеї. Фільм-відчуття про місто Маріуполь, його минуле та сьогодення. Фільм-переможець конкурсу MyStreetFilmsUkraine Фестивалю кіна та урбаністики «86».

Реж. Зоя Лактіонова, Тетяна Корнеєва, Україна, 2018, 11 хв. – MyStreetFilmsUkraine

Про режисерок: Зоя Лактіонова народилася 1984 року в Маріуполі. Працює в галузі інтернет-маркетингу та займається документальною фотографією. Брала участь у MyStreet-Films Ukraine – освітня програма «86» фестивалю кіна та урбаністики. Зоя здобула Гран-Прі в конкурсі MyStreet-Films Ukraine 2018.

Тетяна Корнеєва народилася 1993 року в Києві. Здобула освіту за напрямками «монументальний живопис» та «графічний дизайн». Працює в різних формах мистецтва, серед яких перформанс, інсталяція, живопис. Співзасновниця Live Art Lab – майстерні перформативних практик у публічному просторі. Аспірантка кафедри культурології НПУ імені М. Драгоманова.

Головна Роль

У фільмі «Головна роль» метр українського документального кінематографу Сергій Буковський розповідає про свою маму, кіноакторку Ніну Антонову. Зараз їй 82. Сотні ролей у кіно – великих і маленьких. Це була головна роль у першому радянському кольоровому багатосерійному телефільмі «Варчине життя». Відтоді минуло понад 45 років...

Фільм було визнано найкращим документальним фільмом країни Національною кіноакадемією. Лауреат Одеського міжнародного кінофестивалю в номінаціях «Найкращий європейський документальний фільм» і «Найкраща акторська робота національного конкурсу» в 2017 році.

Реж. Сергій Буковський, Україна, 2016, 63 хв. – PRONTO FILM

Про режисера: Сергій Буковський народився 1960 року в Башкирії. Того ж року його батьки — кінорежисер Анатолій Буковський та акторка Ніна Антонова переїзять до Києва. Студіював кінорежисуру в Києві. Понад десять років працював на Українській студії хронікально-документальних фільмів. У 1995–1998 роки очолював відділ телевізійних та документальних фільмів компанії «Internews Network Ukraine». Його роботи відзначено нагородами престижних міжнародних кінофестивалів по всьому світу.

На Великдень

«– Донька: Не треба мене змушувати, щоб я вірила!
– Мама: Але ж я можу сказати те, що я думаю, чи мені мовчати?!
– Донька: Ні, не мовчи... А я говорю те, що я думаю!»

Фільм-діалог, який показує: думки – різні, світогляд – різний, правда – різна. Чи буде «інакше» почутим?

Реж. Світлана Григоренко, Україна, 2015, 14 хв. – Майстерня документального кіна Сергія Буковського

Про режисерку: Світлана Григоренко опановує режисуру в Майстерні документального кіна Сергія Буковського. Отримала ступінь магістра на факультеті соціології та права в НТУУ «КПІ» (2014), де вивчала філософію, психологію та соціологію. Під час навчання в університеті додатково прослухала курс журналістики, працювала журналісткою у студентській газеті, виступила авторкою та фундаторкою Молодіжного фестивалю відеопоезії (2012). Документальний фільм «На Великдень» став її режисерським дебютом.

Явних проявів немає

«Явних проявів немає» – фільм молодої української режисерки Аліни Горлової підіймає дуже важливу тему, яка, на жаль, є актуальною для сьогодення України. Це історія жінки, що повертається з війни. Серед бесід із психологами, боротьби з посттравматичним синдромом та панічними атаками, вона намагається повернутися до нормального життя. Цей документальний фільм показує її шлях від початку реабілітації до повернення на роботу. Фільм про те, що лишається за лаштунками героїчних відео про наших воїнів, про те, з чим вони змушені стикатися сам на сам у мирному житті, та де закінчується війна...

Прем'єра фільму відбулася на Docu-days.Ua. Стрічка здобула 4 нагороди, зокрема Docu/Rights.

Реж. Аліна Горлова, Україна, 2018, 64 хв. – TAVOR Production

Про режисерку: Аліна Горлова народилася та мешкає в Україні. Здобула ступінь бакалавра у Київському Національному Університеті театру, кіна та телебачення ім. Карпенка-Карого за напрямком «кінорежисура». Знімає документальні та ігрові фільми, соціальну рекламу, відеокліпи. 2016 року презентувала свій повнометражний документальний фільм «Холодний Яр. Інтро» на Одеському міжнародному кінофестивалі та «Артдокфесті».

ФЕСТИВАЛЬ
ДОКУМЕНТАЛЬНОГО КІНО
ПРОСТО НЕБА

- 15.06 – 17.06 Запоріжжя
- 22.06 – 24.06 Бердянськ
- 29.06 – 01.07 Краматорськ
- 13.07 – 14.07 Варшава
- 20.07 – 22.07 Червоноград
- 27.07 – 29.07 Ужгород
- 03.08 – 05.08 Луцьк
- 17.08 – 19.08 Житомир
- 24.08 – 26.08 Умань
- 31.08 – 02.09 Кропивницький
- 15.09 Показ-закриття у Києві

FB/LAMPADOC
INSTAGRAM/LAMPA.DOC
WWW.LAMPADOC.ORG

Полонез

Директор будинку культури у маленькому польському містечку Олександрів–Куявський вирішив оголосити творчий конкурс на тему «Патріотизм». Співи, танці, речитатив чи декламація – можна обрати будь-яку форму, щоб висловити свою любов до батьківщини. І ось, наближається той день: одинадцятий день одинадцятого місяця – День Незалежності. І саме того дня вельмишановне журі конкурсу обиратиме найкращого Куявського патріота. Агнешка Елбановська не боїться демонструвати показовість та пафос, творити самоіронічний погляд на тему патріотизму в сучасній Польщі.
Реж. Агнешка Елбановська, Польща, 2016, 16 хв. – Studio Munka

Про режисерку: Агнешка Елбановська – режисерка, фотограф, режисерка монтажу. Членкиня Спілки польських кінематографістів. Випускниця Варшавського університету у Roma Tre University, а також Варшавської школи кіна та телебачення та кіношколи Анджея Вайди. З 2008 року співпрацює з Польським державним телебаченням як авторка документальних фільмів, програм про культуру та репортажів. Минулого року в програмі Lampra.doc ми демонстрували її фільм «Перший поляк на Марсі».

Кіно для Карлоса

Режисер фільму Ренато Боррайо Серрано родом із Гватемали, натомість його син Карлос щойно народився у Росії. Він наймиліше немовля на світі, але його російська бабуся дуже потерпає, що у малюка темна шкіра. Дідусь Сергій Михайлович хоче випити за здоров'я свого онука і відсвяткувати подію, але бабуся не дозволяє йому пити. Дідусь хоче, щоб Карлос знав, що він народився у Великій Російській імперії. У такій сімейній метушні Карлос святкуватиме свій перший Новий рік. Ренато зняв фільм, щоб син його мав на згадку щось зі свого раннього дитинства, а ще – аби поговорити про все смішне та болісне, що відбувається у новій родині.
Реж. Ренато Боррайо Серрано, Росія, 2017, 31 хв. – Школа документального кіна та театру Маріни Разбежкіної та Міхаїла Угарова

Про режисера: Ренато Боррайо Серрано народився 1992 року у Гватемалі. З 2012 року мешкає і працює в Росії. 2017 року закінчив ВДІК за фахом «Кінорежисер документального кіна». Слухав курси в майстерні документального кіна і театру Маріни Разбежкіної та Міхаїла Угарова. З 2014 року його праці беруть участь у міжнародних кінофестивалях. Його фільм «Кіно для Карлоса» отримав почесну відзнаку журі у міжнародному конкурсі короткометражних документальних та анімаційних фільмів на DOK Leipzig 2017.

Шматочок літа

Кінець літа, кінець часу літніх канікул. До дідуся, що працює лісником у польських Бескидах, приїздить онук. Двоє чоловіків – юний і старий, оточені дикою природою, намагаються порозумітися та вибудувати свої родинні стосунки. Надзвичайні краєвиди, дбайливий і етичний погляд камери показує нам красивий і суворий дикий світ і двох людей у цьому світі. За свою фестивальну історію фільм взяв участь у понад 50 фестивалях по всьому світу. І здобув, зокрема, Гран-прі на фестивалі у Клермон-Ферані, «Золотого голуба» на фестивалі DOK Leipzig.
Реж. Марта Мінорович, Польща, 2010, 24 хв. – Studio Munka

Про режисерку: Марта Мінорович народилася 1979 року в Польщі. Вивчала театрознавство у Ягелонському університеті в Кракові. А згодом закінчила курс DokPRO у кіношколі Анджея Вайди, що у Варшаві.

Чужинець на моїй канапі

Фільм розповідає про таке явище у сучасному світі як каучсерфінг, коли люди з однієї країни надають безкоштовний нічліг мандрівникам з різних куточків світу. Так, одного дня у Варшаві опиняються німець, кореєць, китаєць та швейцарець, а гостять їх інженер похилого віку, дві сестри, мати–одиначка та затята байкерка. Проте, фільм не тільки і не стільки про гостинність. Це фільм-портрет про місто, у якому люди щиро діляться заповітним – життєвими історіями, де на поверхню вириває прагнення втекти від самотності та загубленості. Фільм, у якому каучсерфінг стає точкою дотику та пошуку порозуміння.
Реж. Гжегож Бжозовський, Польща, 2017, 53 хв. – Studio Munka

Про режисера: Гжегож Бжозовський закінчив курс документального кіна у кіношколі Анджея Вайди. Вивчав так само соціологію, психологію та репортаж у Варшавському університеті, в університеті міста Утрехт та в американському Єлі. Наразі працює над докторською дисертацією в Інституті соціології Варшавського університету. Головний редактор відділу «Погляд» інтернет-порталу «Ліберальна культура».

Відвідини

В оточені мальовничого лісу, відрізани від гамору цивілізації живуть мешканці будинку соціальної опіки. Може скластися враження, що єдина розвага цих людей – щотижневі відвідини друзями та родичами. Від самого ранку герої фільму починають готуватися приймати гостей. Проте з кожною годиною надія на їхнє прибуття тане...
Реж. Матеј Бобрік, Польща, 2013, 11 хв. – Studio Munka

Про режисера: Матеј Бобрік народився 1982 року у Празі. Закінчив найпрестижнішу кіношколу Польщі у місті Лодзь. Режисер понад 10 фільмів.

Щоденник подорожі

Тадеуш Рольке – 82-річний метр польської фотографії, що присвятив своє життя фотосправі – особливо, фоторепортажу. Міхал – його 15-річний учень. Ці двоє вирушають у подорож Польщею старим фургончиком. Вони фотографують мешканців містечок і сіл на своєму шляху, одразу проявляють і друкують світлини у своїй фотолабораторії на колесах і дарують їх своїм випадковим моделям. Для Міхала це чудовий шанс розкрити таємниці традиційної фотографії. Для обох – нагода пізнати справжню дружбу.
Реж. Пьотр Сташкі, Польща, 2013, 51 хв. – Kijona Film

Про режисера: Пьотр Сташкі народився 1976 року. Він закінчив факультет суспільствознавства Варшавського університету. Пройшов курс навчання з документалістики у Школі кінорежисури Анджея Вайди. Голова Асоціації мистецьких ініціатив «e» (Towarzystwo Inicjatyw Twórczych «e»), що популяризує культурні заходи в невеликих містах. У фільмографії пана Сташкі понад 10 документальних стрічок, репрезентованих на фестивалях по всьому світу.

